

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
μου ὡς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον

Λκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός
σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι
ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς
σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε
ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καί εὐθύς ψάλλομεν

Ψῆχος ᾠ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῇ Θεοτοκῳ ἐκτενωσ νυν
προσδραμωμεν αμαρτωλοι και ταπεινοι
και προσπεσωμεν εν μετανοιᾳ κραζον
τες εκ βαθους ψυχης Δεσποινα βοηθη
σον εφημιν σπλαγχνισθαι σα σπενσον
απολυμεθα υποπληθους πταισμα
των μη αποστρεψης σουσ δουλους κε
νους σε γαρ και μονην ελπιδα κεκτημε
θα

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

^χ
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

^χ των αι ω νων Α μην ⁶

⁶ Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ξι οι ⁶ ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα ^Δ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων ^Δ Τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ως νυν ε λευ

θε ρους ⁶ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ

σου ^Δ σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων ⁴ δει νω ω ω ν ^Δ

Ὁ Ν' ψαλμός χῡμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'

Ὑμνὸν διοδεύσας

Ἦχος πδ' Νη — Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις

προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι

ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι

πολλης α θυ μι ι ας ε μπι πλω σαι μου την

ψυχην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη

την του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

και την ψυ χην και την δι α νοι αν

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην

ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

σου α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

*Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός
Οὐρανίας ἀψίδος*

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης

τι θη μι Σε Θε ο γεν νη τορ Πα ρ θε νε συ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

με κυ βερ νη σον ^Δ₉ προς τον λι με να σου ^Δ₉

των α γα θων η αι τι α ^Γ₈ των πιστων το

στηριγμα ⁺ μο νη πανυμνη τε ^Γ₈

^Γ₈ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Γ₈

^Γ₈ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον ^Γ₈ και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ₉ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ₉

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ₈ τον Χρι στον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Γ₈

^Γ₈ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευματι

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον

κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Και νυν και α ει και εις τους αι

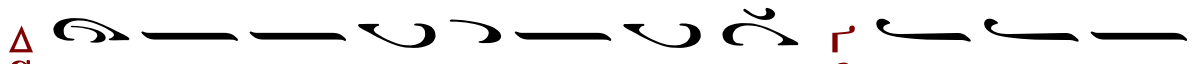

ω νας των αι ω νων α μην

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις

πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε

συ μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

α νελ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον

Πα να μω με τον α δα πανη τον

 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν

 Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με

νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι

την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν

και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο

ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα

Ἦχος $\delta\grave{\alpha}$ $\Delta\iota$

Δ Π ρε σβει α θερ μη Δ και τει χος α προ
 Δ σ μαχη τον Δ ε λε ους πη γη του κο σμου κα
 Δ τ α φυ γιον Δ εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
 Δ τ ο κε Δ ε σποι να προ φθα σον Δ και εκ κιν δυ
 Δ ν ων λυ τρω σαι η μας Δ η μο νη τα χε ως
14

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

προστατευουσα

Ὡδή δ'
Εἰσακήκοα, Κύριε
Ἦχος πλδ Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας των πα θων μου τον τα ρα χον η
τον κυ βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και
τον κλυ δω να κα τευ να σον των ε μων πται
σμα των Θε ο νυ μ φευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ευσπλαγχνίας την αβυσσον ἐπι κά
λου με νωτῆσῃς παρασχομοι ἡ τον
ευσπλαγχνον κυ ἡ σασα καὶ Σωτηρά
παντων των υμνου των σε

Δοξα Πατρι καὶ Υἱω καὶ ἀγιω
πνευματι

Ἀπολαυοντες Παναγνῶ των σων δω
ρημάτων ευχαριστηριον ἀναμελ
πομεν εφύμνιον οἱ γινωσκοντες σε Θε
ομητορά

Καινὴν καὶ αἰκαῖς τοὺς αἰώνας

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

των αι ω νων α μην

Οι ελ πι δα και στη ριγ μα και της σω

τη ρι ας τειχος α κραδαν τον κε κτη με

νοι σε Πα νυμνη τε δυσχε ρει ας πα σης εκ

λυ τρου με θα

Ὡδὴ ε΄
Φώτισον ἡμᾶς,

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Εμ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την

καρ δι αν μου την σην α κη ρα τον δι δου

σα χα ραν της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα

τον αι τι ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Αυ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Αυ σον την α χλυν των πται σμα των μου

Θε ο νυμ φε τω φω τι σμω της της λαμπρο

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

τητος ^Δ₉ η φως τε κουσατο θειον και προαιω

νι ον ^Γ₈

^Γ₈ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Γ₈

^Γ₈ ι ασαι Α γνη των πα θων μου την α

σθενειαν ^Γ₈ ε πι σκο πης σου α ξι ω σα σα ^Δ₉

και την υ γει αν τη πρε σβει α σου πα ρα

σχου μοι ^Γ₈

Ὡδὴς'
Τὴν δέξιν

^Γ₈ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^Γ₈

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Θα να α του ου ου ου και της φθορας
ως ε σω σεν ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω
θα να τω την τη φθο ρα και θα να τω μου
φυ σιν κα τα σχε θει σαν Παρ θε νε δυ σω πη
σον τον Κυ ρι ον σου και Υι ον της εχ θρων
κα κου ργι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Προ στα α α τι ν σε της ζω ης ε
πι στα μαι και φρου ραν α σφα λε στα α την
Παρ θε νε των πει ρα σμων δι α λυ ου σαν

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ο χλον^κ και ε πη ρει ας δαι μονων ε λαι νου

σαν^ρ και δε ομαι δι α παν τος^{Δ ρ} εκ φθο ρας των

πα θων μου ρυ σθη ναι με^ρ

^ρ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι^ρ

^κ^ρ ως τει ει ει χο ο ος^κ κα τα φυ

γης κε κτη με θα^κ και ψυ χων σε παν τε λη η

σω τη ρι αν^ν και πλα τυ σμον εν ταις θλι ψε

σι Κο ρη^κ και τω φω τισου α ει αγαλλο

με θα^ρ Ω Δε σποι να και νυν η μας^{Δ ρ} των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον^ρ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Εν κλι ι ι νη η η νυν α σθε

νων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη

σαρ κι μου αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του

κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα

σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο

ση μα των α να στη σον

Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν

α α χρα α αν τε η δι α λο

γου τον Λο γον α νε ρ μη νε ευ τως επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον

ως ε χου σα μη τρι κην πα ρ ρη σι ι α α α

αν

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Κοντάκιο

Ἦχος δὲ Δ'

Προστα σι α των Χρι στι α νων α κα
ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η
την α με τα θε τε Μη παρι ι δης α μαρ τω
λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον
ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων
των πι στως κραυ γα ζον των σοι Τα χυ νον
εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
το κε των τι μων των σε

Καί εὐθύς τὸ προκείμενον

Ἐ
Μνησθησομαι του ο νοματος σου εν

(δίζ)
παση γενε α και γενε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νοματος σου μνησθησομαι
εν παση γενε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς. Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἄσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὥς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ

μοὶ μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι'   Δο ζα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε πνευ
 μα τρι ας η εν μο να δι ε ζα λει ψον τα
 πλῆ θῆ των εμων εκληματων

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην Ταις της Θε ο το κου
 πρε σβει αις Ε λε η μον ε ζα λει ψον τα
 πλῆ θῆ των εμων εκληματων

 Ελε η σον με ο Θε ος κα τα

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πληθος των οικτιρμων σου ε ζα λειψον
το α νο ομημα μου
^{πλ}Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι
νη προ στασι α Πα να γι α Δε σποι να
αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου
θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
σφυ γω ο α θλι ος παν το θεν πο λε μου
με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

σου Δε σποι να του κο σμου ελ πεις και

προστα σι α των πιστων μημου πα ριδης

την δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σοον

Ἄτερα Θεοτοκία Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε

αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βανει το δω

ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε

ω ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
πολιν και λα ον των πο λε μου μενων η η
ει ρη νη των χει μα ζο μενων η η γα λη νη
η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

Ὡδὴ ζ'
Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἦχος λ' ἦ Νη — Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
30

η μας

την η μων σωτηριαν ως η θελη

σας Σωτερ οι κο νο μη σα σθαι εν μη τρα της

Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

στα τιν α νε δει ζας Ο των Πα τε ρων η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Θε λη την του ε λε ους ον ε γεν νη

σας Μη τερ α γνη δυ σω πη σον ρυ σθη ναι

των πται σμα των ψυ χης τε μο λυ σμα

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

των^χ τους εν πιστει κραυγαζοντας^λ Ο των

Πατερων ημων Θεος ευλογητος ει^λ

^λ Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω

πνευματι^λ

^λ Θησαυρον σωτηρι^λας και πηλην α

φθαρσι^λας την σεκυησασαν^λ και πυργον α

σφαλει^λας και θυραν μετανοι^λας τοις

κραυγαζουσιν εδειξας^λ Ο των Πατερων

ημων Θεος ευλογητος ει^λ

^λ Και νυν και αι και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην^λ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρια των πο
θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
α θε ρα πευ εινα ξι ω σον η τον Σω τη
ρα Χριστον η μιν απο τε κου σα

Ὡς ἡ
Τὸν Βασιλέα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε
ο με νους μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υ μνου ν
τας και υ περ υ ψουν τας σε Κο ρη εις αι ω

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

νας

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

των ι α μα των το δα ψι λες ε πι

χε εις τοις πι στως υ μνου σι σε Παρ θε νε και

υ περ υ ψου σι τον α φρασ τον σου το κον

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

τας α σθε νει ας μου της ψυ χης ι α

τρευ εις και σαρκος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε

ι να σε δο ξα ζω την Κε χα ρι τω με

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

νην

Και νυν και α ει και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην

των πειρασμων συτας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφοδους Παρθε

νε ινα σε δοξαζω την κεχαριτω με

νην

Ὡς
Κυρίως Θεοτόκον

Υπεραγία Θεοτοκε σωω

σόν ημάς

Ποτην μου των δακρυων μη απο

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που

πανδακρυον α φη ρη κο τα Παρ θε νε

Χρι στον κυ η σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Χα ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον

Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το

πλη η ρω ω μα της α μαρ τι ας την

λυ υ πην ε ζα φα νι σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ἄι μη ἦν καὶ προστασίᾳ τῶν σοὶ προ
σφευγόωντων ^κγενοῦ Παρθένε καὶ τειχόσῃ
κραδάαντον ^ρκαταφυγήτε καὶ σκε
πηκαὶ ἀγαλλίσματα ^ρ

Ἄοξά Πατρὶ καὶ Υἱὼ καὶ ἀγιῶ
πνεύματι ^ρ

Ἄ Φωτοοσούταις ἀκτίσι ^ρλαμπρύνον
Παρθένε ^κτοζοφερόντης ἀγνοίας δι
ωωκουούσας ^ρτοὺς εὐσεβῶς Θεοτό
κόν σε καταγγέλλοντας ^ρ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στι ας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

Μεγαλυνάρια
Α ξι ον ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ρισ τον και πα να μω μη τον

και Μη τε ρα του Θε ου η μων Την τι μι

ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν δο ξο

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
τά παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
και κα θα ρω τε ραν λα μπη δο νων η λι α
κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της κα
τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου
μνοις τι μη σω μεν

Α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

α σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η

ψυ χη ^Γπρος σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι

τω με νην ^Χελ πις α πη λ πι σμε ε νων ^Δ9

συ μοι βο η θη σον ^Γ

^ΓΔε σποι να και μη η τη ρ του Λυ τρω του

^Γδε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ^Γι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χθεν τα ^ΧΩ Δε σποι να του κο ο

σμου ^Δ9 γε νου με σι τρια ^Γ

^ΓΨαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^Γ

νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χα ρμο

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

νι κως ^Γ με τα του Προδρομου και παντων
των Α ^Χ γιων ^Λ δυσωπει Θεο το ο κε ^Δ
του οικτειρη ησαιη μας ^Γ
^Γ ^Α λα λα τα χειλη των α σε βων ^Γ
των μη προσκυνουν των την ει κονα σου
την σεπτην ^Γ την ι στο ρη θει σαν υ πο
του α πο στο λου ^Χ Λου κα ι ε ρω τα α
του ^Δ την Οδη γη ητριι αν ^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ^Γ
^Α ^Με γας εν α θλη σει
α να δει χθει εις ως τρο παι ο φο ρος και
^Δ1

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

εν θανμασιν ευκλεης με γας αν τι λη

πτωρ της Εκκλησιας ωφθης Γεωργι

ε παμμακαρ Μαρτυρων καυχημα

Πασαιτων Αγ γε ελων αιστρατι

αι Προδρο με Κυρι ι ου Αποστο

ολων η δωδεκας Οι Α γι οι παντες

μετα της Θεο τοκου ποιησατε πρε

σβειειαν εις το σω θηναιημα α ας

Πασαιτων Αγ γε λων αιστρατι αι

Προδρο με Κυρι ου Αποστολων η δω

δεκας οι Α γι οι Παντες μετα της

Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν Δ 9

εις το σω θη ναι η μα α α ς

Ο Αναγνώστης

Αμήν. Άγιος ό Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, έλέησον ήμάς (Υ')

Δόξα. Καί νυν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς· Κύριε, ιλάσθητι ταῖς άμαρτίαις ήμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς άνομίας ήμῖν· Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς άσθενείας ήμῶν, ένεκεν του όνόματός σου.

Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον· Κύριε, έλέησον.

Δόξα. Καί νυν.

Πάτερ ήμῶν ό έν τοῖς ούρανοῖς, άγιασθήτω τὸ όνομά σου· έλθέτω ή βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς έν ούρανῳ, καί επί τῆς γῆς. Τόν άρτον ήμῶν τόν έπιούσιον δὸς ήμῖν σήμερον, καί άφες ήμῖν τὰ όφειλήματα ήμῶν, ὡς καί ήμεῖς άφίεμεν τοῖς όφειλέταις ήμῶν· καί μῆ εἰσενέγκῃς ήμάς εἰς πειρασμόν, αλλά ρύσαι ήμάς άπό του πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ

Προβλεπόμενο ἀπὸ το Ὑπικόν Ἀπολυτίκιον,
μὲ Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ Θεοτοκίον.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὖμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καί ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ Ἀναγνώστης· **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟCΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

Ἦχος ὑ Γα^ϕ

Ἄ πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
ωων^ν συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε^ν
Γε θση μα νη τω χω ρι ι ω ω ωω^ν κη δευ
σα τε μου ου το σω ω μα^ν και συ
Υι ι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα^ν
Ὁ γλυ κα σμος των Αγ γε ελω ω ωων^ν
των θλι βο με νων η η χα ρα^ν χρι στι
α νων η προ στα α τι ι ι ις^ν Παρ θε νε
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου^ν αν τι λα α

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ων βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω

πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η

λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θα α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.